

Рецензия

Относно защита на дисертационен труд
за придобиване на научна степен „доктор“
към катедра „Резба“ - Факултет за приложни изкуства на НХА – София
докторант: Деница Иванова Дакова,
с научен ръководител: проф. Антон Дончев
на тема: Съвременната българска дърворезба в периода 1980-2010 година,
състояния и тенденции
Изготвил рецензията: проф. Валентин Лилов

Уважаеми колеги,

Кандидатът Деница Дакова е завършила:
2000-2005 СХУ за ПИ гр.Трявна-сп.Резба
2005-2009 Национална Художествена Академия, сп.Резба-бакалавър
сп.Теория и Практика на художественото образование-бакалавър
2009 -2011 Национална Художествена Академия , сп.Резба-магистър
Участвала е в:
международни и национални симпозиуми и пленери,
активно се занимава с творческа дейност, както по време на следването си,
така и след завършването на магистърска степен. Участва в над 10 изложби.

Дисертационния труд, който разглеждаме се състои от 370 страници от които: 159 страници основен текст, 6 страници библиография, албум с 211 страници снимков материал и папка с автореферат. Албумът съдържа и диск със събрания снимков материал. Темата на настоящото изследване е многократно обсъждана в специалността.

При разговори с колеги в катедра „Резба“ многократно сме констатирани това, че липсват изследванията на тема: съвременната дърворезба в контекста на извършващите се промени в нашето общество. Решихме да предоставим темата на един от кандидатстващите докторанти. Проведен бе конкурс, който бе спечелен от Деница Дакова.

Темата е изключително актуална и полезна за обучението на студентите от специалност „Резба“. Много автори са анализирани състоянието на дърворезбата, от нейните дълбоки корени в нашия бит , до съвремените

произведения , но са малко изследванията, фактите и систематизирането за последните години на миналия век и последните 15 години в които работят, както утвърдени автори, така и смело навлизащи млади колеги, завършили специалността от което поколение е и Деница Дакова. Изследванията са оскъдни за този период , с изключение на няколко статии на изкуствоведи в периодични издания и доклади от конференции.

В това отношение предложеният текст е съдържателно добър, информационно богат, добре структуриран, основан върху многообразен доказателствен материал . Написан е четивно и подкрепен от албум със снимки на произведения от разглеждания период. Основният текст е развит в увод, три глави и заключение и обобщаване на анализите.

Уводът представя обекта и предмета на изследването: „Установяване на спецификите в състоянието и тенденциите, които развиват и променят типологичния характер на българското резбарско изкуство в последните тридесет години.“

В тази насока, още в началото е подчертано, че критичните, и аналитични трудове са много, и изчерпателни, що се отнася за състоянието на дърворезбата до 80 години на миналия век и съвсем непълни и не обхващат цялостно реализацията на поколенията резбари, които работят след това. Намират се публикации в периодичния печат и тематични отделни изследвания. Тук се открива поле за изследвания на спецификата, технологията, и жанровите направления в дърворезбата.

В увода Деница Дакова посочва целта и проблемите на настоящия труд: „Изследването има за цел да проследи как се отразяват обществените явления върху съвременния облик на резбарското изкуство и доколко то е съпоставимо с налагащите се външни тенденции и влияния.“

Тази насока на изследването е наистина важна, тъй като в избрания период /края на 20 и началото на 21 век/ настъпват сериозни промени в отношенията между държавата и културата, а наличието на все по-обемен информационен поток променя, стилово и жанрово работата на много творци.

Посочва и методите чрез които ще осъществи проучването, а именно : теоретично изследване и емпирично проучване чрез „експертна оценка от страна на утвърдени художници-резбари, преподаватели, специалисти работещи в областта на приложните изкуства. Взето е под внимание и отношението на студенти“

Посочени са материалите които са основа за анализ и оценка намиращи се в

